

mest, er, hvorfor der blandt disse enkelte, meget betydelige og mindre vel motiverede Forslag er kommet disse Forslag frem om forskjellige Stationer, til hvilket der fra Thingets Side blev stillet Betingelser, som blev gjort gjældende ifjor, uden at en eneste af disse Betingelser er optaget, saa vidt mig bekjendt. Men hvad der undrer mig med Hensyn til Finantsloven, er ikke de enkelte Forslag, men at der overhovedet findes en Finantslov, forelagt af Regjeringen, som gaar ud over det Allernæppeste. Ifjor forelagde Regjeringen ogsaa en Finantslov, der var en ret rigelig Finantslov. Vi hørte Vinteren igjennem gjennemgaende fra Regjeringens Venner, at dersom den Finantslov ikke blev leveret ordentlig af fra Folkethingets Side, skulde det ske en Ulykke. Smidterid endte det Hele jo med, at Regjeringen, da Folkethinget var særdeg med Behandlingen af Finantsloven, erklærede det for tvivlsomt, hvorvidt denne Finantslov var brugelig, og derefter tog Finantsloven, som den selv havde erklæret for at være af tvivlsom Værdi. Det er atter en af disse Ting, som ikke sker udenfor Danmark. Der er ikke noget Land, hvor en Regjering gjør det, at den bliver ved at styre Landet, skjøndt den efter sin Overbevisning er i Tvivl om, hvorvidt den kan gjøre det paa en forsvarlig Maade eller ikke, men den Gang kunde der dog af den høie Regjering ansjøres en Slags Grund. Jeg veed ikke, om den høie Regjering selv har anført den, men den er bleven anført fra den Side, som Regjeringen repræsenterer. Grunden kunde tænkes at være den, at Regjeringen nærede Tvivl om, hvorvidt Folkethinget i den Politik, det nu fulgte, den Politikk, som sædvanlig betegnes Visnepolitikken, var i Overensstemmelse med Vælgerne's Flertal. Jeg veed Mange, der have troet, at denne Visnepolitik vilde ved de kommende Valg blive Folkethingets Død, at der vilde ske et stort Omslag i Stemningen, at man vilde faae et ganske anderledes sammensat Thing her ind til Sommeren eller til Efteraaret, og det var forsaavidt maa ske berettiget, at Regjeringen sagde: Sa, det er kun for en kort Tid, lad det nu gaa for i Nar, vi skrive denne Finantslov under; naar vi komme sammen til Efteraaret, gaar den Sag i Orden. Efter den Tid har imidlertid Valgene vist, at de, der have haabet paa et Omslag i Befolkningen imod Visnepolitikken, have taget fuldstændig fejl; thi er der Noget, der er Resultatet af disse Valg, er det, at Befolkningen med et overvejende Flertal af 80 pCt. har godkjendt den Politikk, som Regjeringen har modsat sig. Jeg ser derfor ikke,

at Regjeringen efter disse Valg kan have noget som helst Haab om at føre en eneste af disse Bevillinger igjennem, ikke en eneste. Men naar Regjeringen ikke har Haab om at føre dem igjennem, hvad Mening er der saa med at foreslaa dem? Der maa i den saglige Behandlings Interessse være en væsentlig Forskjel paa, om en Regjering foreslaar Foranstaltninger, som den virkelig har noget Haab om paa lovlig Maade at kunne skaffe sig, og som den althaa vil sætte noget Personligt ind paa, saa at den virkelig sætter disse Foranstaltninger høiere end sine partipolitiske Interessser, eller om disse Forslag, der stilles her, aldeles ingen alvorlig Baggrund have, om de ikke ere Andet end Noget, Regjeringen stiller op, om hvilket den maa sige sig selv, at den ikke har det mindste Haab om at føre det igjennem. Thi saa er der ingen Grund til at gjøre Finantsloven til Gjenstand for nogen meget omhyggelig Drøftelse, og jeg vil derfor, inden jeg gaar videre, tillade mig at spørge, for ikke at gjøre den høitærede Minister uret og for ikke at konkludere paa et løst Grundlag, hvad det er for nye Grunde, den ærede Minister har. Hvad er det Nye, der er kommet til, som bevæger den høitærede Minister til at tro, at han kan faae disse Bevillinger? Foreløbig maa jeg anse det for min Pligt at gaa ud fra, at Ministeren ikke forelægger Bevillinger, som han slet ikke har noget som helst Haab om at faae. Jeg antager, at der maa være Haab, eller er det maa ske Ministerens Mening blot at stille disse Bevillinger for derigjennem at vise, at det er hans Ønske at faae dem, men, naar han ikke kan faae dem, da selv at trække sig tilbage som en passende Sortie? Det er noget Andet. Saa blive vi let enige om en Behandling til Alles Tilfredshed, det er jeg ganske overbevist om. Men hvis det ikke er Tilfældet, udbeder jeg mig fra Ministerens Side Dplysning om, hvad det er, der er foregaaet, hvad de have faaet at vide, hvilke Grunde, hvilken Situation, hvad der er sket i Sommerens Løb, som bevæger dem til at tro, at de kunne faae en eneste af de foreslaaede Bevillinger. Det kan selvfølgelig ikke nytte, at Ministeren oplyser mig om, hvad der er foregaaet ifjor. Saadanne saglige Grunde ere ikke tilstrækkelige. Nei, Regjeringen maatte oplyse mig om, hvilke Grunde den har til at tro, at vi ville frasalbe den Politikk, vi nu have ført igjennem en Række af Nar, og som Vælgerne saa godt som enstemmig have godkjendt. Jeg spørger ikke af anden Grund end for at vide positivt Regjeringens Mening hermed. Jeg skal slutte, indtil jeg faaer nogen Dplysning derom.